

Kucka: Nenechajte sa nikým a ničím odradiť od vašej cesty

Jeho meno a prezývku poznajú nielen futbaloví nadšenci, ale aj tí, ktorí tento šport nesledujú. Pôsobenie v Ružomberku mu otvorilo dvere do Česka a do najlepších lig na svete. Juraj Kucka v rozhovore prezradil, aký je jeho najpamätnejší zápas, aký je rozdiel medzi ligami, v ktorých hral a ako vznikla jeho prezývka Kuco, ale aj omnoho viac.

Ako ste sa dostali k futbalu a ako si spomínate na vaše futbalové začiatky?

Až tak presne si to nepamätám, pretože to bolo veľmi skoro. Odmalička, odkedy som začal chodiť, som kopal do lopty, lebo pochádzam z futbalovej rodiny - môj otec hrával futbal a aj moji dvaja starší bratia.

S futbalom som začínal v Prievidzi za žiakov, za prípravku. Na toto obdobie mám veľmi pekné spomienky, lebo keď som bol mladý, tak futbal bol skôr zábava. Tá hra nás všetkých bavila a hrávali sme ho všade, či už na ihrisku na tréningoch, alebo doma vo voľnom čase, takže to boli veľmi pekné časy.

Čo pre vás znamenalo to, že ste prestúpili do českého veľkoklubu Sparta Praha a dostali ste sa do reprezentácie?

Bola to pre mňa veľká vec, pretože som sa dostal do zahraničia a prestúpil som do jedného z najslávnejších klubov v Česku. Ten klub má bohatú históriu, takže to bola pre mňa veľká česť. Dva roky, ktoré som tam strávil, som si veľmi užil.

To, že som sa dostal do reprezentácie, bola pre mňa ešte väčšia pocta, lebo za reprezentáciu chce hrať každý jeden futbalista, respektíve každý mladý chalan, ktorý hrá futbal. Znamenalo to pre mňa veľa a doteraz sa z toho teším.

Ako si spomínate na váš prvý reprezentačný zápas?

Ak si dobre spomínam, bol to zápas proti Lichtenštajnsku v októbri alebo novembri v roku 2008. Nastúpil som v druhom polčase okolo 70. minúty. Veľmi dobre si pamätám, že som zachránil istý gól na bránkovej čiare, loptu som v poslednej sekunde vykopol. Takže môj reprezentačný debut bol úžasný.

Ktorý reprezentačný alebo klubový zápas sa vám najviac vryl do pamäti?

Do pamäti sa mi vrylo veľa či už reprezentačných, alebo aj klubových zápasov, lebo i na tej klubovej úrovni ich bolo veľa dôležitých. Spomeniem napríklad posledný ligový zápas za Spartu, lebo sa v ňom rozhodovalo o titule u nás na domácom trávniku - hrali sme proti Tepliciam a vyhrali sme ho.

Ďalší zápas, na ktorý si spomínam, som hral v drese Janova a bol to predposledný ligový zápas proti Interu Miláno. Hrali sme v ňom o postup do Európskej ligy a vyhrali sme ho 3:2, ja som dal hlavou ten tretí gól v 89. minúte. Potom zápas za AC Miláno - finálový zápas pohára. Aj keď sme ho po predĺžení prehrali, bol nezabudnuteľný. Pamätné bolo tiež finále Superpohára v Dohe, keď sme hrali proti Juventusovi a vyhrali sme ho po penaltách 2:1 a ja som premenil môj pokus.

Reprezentačných zápasov bolo tiež veľmi veľa. Dvakrát postup na Majstrovstvá Európy - v tom druhom zápase som dal aj gól. Výhra so Španielskom, ktoré predtým ťahalo približne tridsaťzápasovú šnúru bez prehry a my sme s nimi vyhrali doma 2:1. A samozrejme, sú to zápasy na majstrovstvách v Juhoafrickej republike, vo Francúzsku a terajšie dva zápasy v Rusku a jeden v Španielsku. Také čosi si človek pamätá celý život.

Ktorý reprezentačný alebo klubový gól je pre vás ten naj?

Gólov nebolo až tak veľa, ale niektoré boli aj dôležité. Napríklad ten gól za Janov proti Interu v 89. minúte na 3:2. Alebo keď sme hrali proti Španielsku, vyhrali sme 2:1 a ja som dal otvárací gól zápasu. Pri postupe na ME 2020 v Severnom Írsku som skóroval na 1:0. Bolo ich ešte pár, ale nepamätám si ich až tak presne.

11 sezón ste strávili v talianskej Sérii A, kde ste obliekali dresy Janova a AC Milána. Ako hodnotíte pôsobenie vo veľkoklube AC Miláno?

Hraním za AC Miláno sa mi splnil môj detský sen, pretože od malička som bol veľkým fanúšikom AC Milána. Je pre mňa až neskutočné, že som sa tam dostal. Dva roky, ktoré som tam strávil, boli úplne super a maximálne som si ich užíval. Tomu klubu som sa odovzdal celý a všetko som dával do tréningov a zápasov. Za AC Miláno som odohral aj veľa zápasov, podarilo sa nám získať trofej, takže pôsobenie môžem hodnotiť iba pozitívne.

Ako by ste porovnali taliansku Sériu A s Premier League, čo sa týka štýlu hry, náročnosti a podmienok?

Sú to dve odlišné a veľmi kvalitné ligy. Štýl záleží od zloženia tímu. Každý zápas je iný a každý tím má inú taktiku. V Sérii A je veľa kvalitných zápasov a tvrdých súbojov. Nie je pravda, že len v Anglicku sú súboje; aj tu sú náročnejšie či menej náročné zápasy. Ligy sú veľmi vyrovnané a rozdiely minimálne.

Čo sa týka podmienok, tak v tých najlepších kluboch sú podmienky na vysokej úrovni a sú vyrovnané - určite aspoň tam, kde som bol, či už v Janove, Miláne, Parme alebo teraz vo Watforde. Samozrejme, každý tím je nastavený inak.

V súbojoch tvrdo bojujete o každú loptu. Bol dôraz v súbojoch vo vašej hre vždy kľúčový?

Bol vždy mojou futbalovou tvárou. Vždy som bol ten, čo behal a veľa v zápasoch bojoval, takže to je môj štýl. Nikdy som nebol až taký rýchly technický hráč, že by som robil fintičky alebo kúzlil s loptou. Bojovnosť bola mojím štýlom už od malička a to som si zachoval dodnes.

Váš Watford sa po 23 zápasoch nachádza na predposlednom mieste. Ako hodnotíte doposiaľ odohratú sezónu?

Nehodnotím ju zatiaľ veľmi pozitívne, lebo ako vravíte, sme na predposlednej pozícii, čo nie je veľmi dobré. Odohrali sme pár kvalitných zápasov, z ktorých sme mohli ťažiť a poučiť sa z nich, ale bohužiaľ, nedarí sa nám, nevieme nájsť stabilitu vo výkonoch. Odohráme dobrý zápas, potom zase niekoľko zlých, potom zase dobrý zápas. Je to ťažké a bojujeme. Pred nami je ešte veľa zápasov, takže sa nemôžeme vzdávať a musíme sa povinne usilovať o každý jeden bod, aby sme tú ligu udržali.

Ako vznikla vaša prezývka Kuco?

Vznikla ešte dávno pred mojím narodením, pretože aj môj ocino je pre svojich kamarátov Kuco, môj najstarší brat je tiež Kuco (alebo bol Kuco, teraz už je menej), takisto aj stredný brat je Kuco a bolo samozrejme, že aj mňa všetci začali volať Kuco. Či už kamaráti v škole, učiteľky, tréneri... Preto som si toto meno dal aj na dres, lebo to som ja. Som Kuco a keby na mňa niekto zakričal Juraj, neviem, či by som sa vôbec otočil, lebo na to nie som zvyknutý.

Čo by ste odkázali študentom našej školy?

Želám im hlavne pevné zdravie a nech sú stále pozitívne nastavení. Do všetkého chod'te na maximum, do všetkého chod'te naplno! V tom, čomu sa venujete a baví vás to, môžete dokázať veľa. Nenechajte sa nikým a ničím odradiť od vašej cesty!

Ďakujem za rozhovor!
Mário Orság (sexta)

*Bojovný záložník **JURAJ KUCKA** (1987) je rodákom z Prievidze, kde aj s futbalom začal. Ako 20-ročný prestúpil do jedného z najlepších a najslávnejších tímov v Česku, do Sparty Praha. Neskôr pokračoval v talianskej Sérii A. Na Apeninskom polostrove strávil spolu jedenásť sezón. 6 rokov hral za Janov, 2 roky za veľkoklub AC Miláno a 3 sezóny strávil v drese Parmy. Juraj si zahral aj v tureckej Súper Lig za Trabzonspor a momentálne hrá za Watford v anglickej Premier League. S manželkou Katarínou má dcéru Melániu.*